

ПРОТОКОЛ

№ 5

гр. Пловдив, 11.01.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Нестор Сп. Спасов
 Тодор Илк. Хаджиев

при участието на секретаря Цветелина Юр. Диминова
и прокурора Виктор Ас. Янков

Сложи за разглеждане докладваното от Христо Ив. Крачолов Въззивно
частно наказателно дело № 20245000600009 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 10:16 часа се явиха:

Исканото лице В. М. К. не се явява. За него адв. Г. К.,
упълномощен по делото.

Апелативна прокуратура Пловдив се представлява от прокурор В.
Я..

Прокурорът – Да се даде ход на делото.

Адв. К. – Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход
на делото, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва се делото.

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 НПК.

Прокурорът – Нямаме искания, вкл. за отводи към състава.

Адв. К. – Нямам отводи към състава на съда. Поддържам
искането. Прокурорът в своето искане цитира решение на Върховния съд в *,
без нито да посочи номер на делото, нито да даде каквато и да е друга

информация. Считам, че, самото искане страда от редица пороци и това доказателство е необходимо за изясняване на случая от фактическа страна, защото моят доверител беше задържан три години в * по същия казус и после освободен от * власти, за мен този въпрос е разрешен. И второто искане е процесуално недопустимо. Считам, че трябва да се прил както решението на * съд, така и на Върховния съд, за да се види, че е направено такова искане. Моят доверител е бил задържан от * власти за три години и впоследствие е бил освободен. За мен е непонятно защо в кориците на делото тези материали не фигурират.

Моля да се приложи решението по предишната ЕЗА, тъй като е влязло в сила.

Прокурорът – Искането е неоснователно. С оглед промяна на законодателството в нашата страна и видно от писмото на ВКП, през 2017 г. * не е екстрадирало обвиняемия, предвид обстоятелството, че ЕЗА е издадена от прокуратурата, а не от съда. Всъщност, доколкото знам, в Европа редица такива искания от българска страна не са уважавани. Било е отказано само на това основание, че ЕЗА е издадена от прокуратурата а не от съда. Това е наложило и промяна в нашето законодателство и вече, както е видно от настоящото дело, разрешение за издаване на такава ЕЗА се дава от българския съд, което Окръжен съд Пловдив е направил в настоящия случай.

Съдът намира, че искането на адв. К. е неоснователно. Въпросът, който се иска да бъде изяснен, е коментиран в мотивите на първоинстанционния съд и ще бъде обсъден при решаване на делото по същество. Още повече, че в първоинстанционното производство е била поискана справка от прокуратурата и такава е била издадена, вкл. е направено и проучване по отношение на евентуалната процедура, която би могла да се развие в изпълняващата държава.

Предвид на изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ без уважение искането на адв. К.

Адв. К. – Нямам други искания.

Прокурорът – Нямам други искания.

С оглед становищата на страните и тъй като делото е изяснено от фактическа и правна страна, съобразно предмета на доказване в настоящето производство, съдът счита, че следва да се даде ход на съдебните прения, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

Прокурорът – Уважаеми апелативни съдии, моля да оставите жалбата без уважение като неоснователна и да потвърдите определението на Пловдивския окръжен съд, с което първо е потвърдено издаването на национална заповед за задържане на обв. К. за 72 часа от момента на довеждането му в страната и на второ място разрешаването и издаването на ЕЗА спрямо него.

Както вече беше обсъдено, въпреки че в * вече веднъж са се произнесли по ЕЗА, но, както казах е издадена от прокуратурата, а не след разрешение на съда, в случая ще се даде възможност на * отново да се произнесе по казуса, разбира се, ако той все още е в *, а не в * или на други континенти.

Налице са условията за задържането му. Предвиденото наказание за повдигнатото обвинение е включително и доживотен затвор без замяна, т.е. тежко по смисъла на чл. 93 т. 7 НК. Събрани са достатъчно доказателства за съпричастността на обвиняемия към извършеното престъпление и е налице реалната опасност от укриване, видно от неговите действия след 2001 г. Налице са и всички условия за издаване на ЕЗА. По делото е депозиран такъв проект, който по форма и съдържание отговаря на всички изисквания.

С оглед на изложеното, моля да се произнесете.

Адв. К. – Уважаеми апелативни съдии, моля да уважите подадената жалба.

На първо място моят доверител беше с мярка за неотклонение Задържане под стража към 2001 г. и към онзи момент излежаваше присъда в Затвора *, поради което прокуратурата му отмени мярката Задържане под стража, но той е бил изцяло на разположение на прокуратурата и спрямо него са извършени всички оперативно-следствени действия, с цялата сила и строгост на органите и на МВР, и на прокуратурата. Окръжна прокуратура

достигна до извода, че той не е извършител на деянието и впоследствие делото срещу него беше прекратено. Той не се е укривал никъде, след като си е излежал присъдата, работил е по морето, правил е банички, дори се върна в * и се разведе най-официално в * районен съд. после си е заминал най-необезпокояван в *, където си е живял дълги години също необезпокояван. После по неясни причини, без да са събрани нови доказателства, делото беше възобновено.

За мен има някакъв парадокс, тъй като, когато той е бил в ръцете на органите на властта, те са преценили и са го пуснали. Той не се е укривал, нито е възпрепятствал правосъдието, тъй като не е имал такава възможност. Както и в *, когато беше задържан, нито се е укривал, нито се укрива и към настоящия момент. Няма от негова страна никакви действия с цел да се укрие или да не е на разположение.

От друга страна считам, че тази процедура веднъж е изчерпана и не може да се приложи отново.

В този смисъл моля за съдебния ви акт.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът, след тайно съвещание намира и приема за установено следното:

Производство по чл. 56а ал. 4 ЗЕЕЗА.

С протоколно определение № 11/05.01.2024 г. по ч.н.д. № 2582/2023 г. Окръжен съд Пловдив е потвърдил издаване на национална заповед за задържане /постановление/ за задържане на обвиняем до 72 часа за довеждането му пред съда по отношение на В. М. К., ЕГН *****, обвиняем по ДП № 44/2001 г. по описа на *, считане от момента на довеждането му в страната.

Със същото определение Пловдивският окръжен съд е разрешил издаването на ЕЗА спрямо българския гражданин В. М. К., обвиняем по ДП № 44/2001 г. по описа на *.

Недоволен от така посоченото определение е останал защитникът на обвиняемия, който го е обжалвал с искане то да бъде отменено и да се отхвърли искането на прокуратурата.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна със събраните

по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с направените оплаквания в жалбата, намира и приема за установено следното:

ЖАЛБАТА Е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Основният довод, който се развива пред настоящата инстанция, е свързан с твърдението на защитата, че няма правна възможност да се разрешава издаването от съда на втора ЕЗА на исканото лице, предвид на обстоятелството, че има решение на компетентните съдебни власти във * за отказ на изпълнение на издадена вече спрямо него ЕЗА. Този довод внимателно и задълбочено е обсъден от първоинстанционния съд и правилно е прието, че всъщност отказът за изпълнение на вече депозирана пред компетентните съдебни власти в изпълняващата държава се дължи само на формалното основание, че за нея няма съдебна санкция.

Пловдивският окръжен съд е положил необходимите усилия и е направил съответните проучвания в изпълняващата държава. С оглед представените от прокуратурата доказателства е видно, че е депозирано писмо от прокурор в * прокурорска служба за връзка с България, от което се установява, че на практика липсва процесуална пречка да се поиска отново предаване на лицето с ЕЗА, която вече е издадена въз основа на актуалното и национално законодателство. Поради това и настоящата инстанция споделя извода, че не може да се приеме, че настоящият случай попада извън обхвата, регламентиран в §9 ЗИДЗЕЕЗА /ДВ бр. 100/01.12.2023 г./, тъй като, според цитираното становище от изпълняващата държава, липсва произнасяне по същество по предходната ЕЗА. Отказът за изпълнението на същата, е единствено поради липса на съдебна санкция, която към онзи момент не е съществувала в българското законодателство. Поради това и Пловдивският апелативен съд счита, че оттеглянето има правна стойност по смисъла на §9 ЗИДЗЕЕЗА.

Не може да се сподели и следващият довод на защитата, който се развива пред настоящата инстанция, че в конкретния случай липсва обосновано подозрение за съпричастността на В. М. К. по отношение на деянието, за което той е обвинен, по чл. 116 ал.1 т. 6, 7 и 12 вр. с чл. 115 НК по ДП 44/2001 г. по описа на *. За това деяние се предвижда наказание от петнадесет до двадесет години Лишаване от свобода, Доживотен затвор или

Доживотен затвор без право на замяна. Апелативен съд Пловдив изцяло споделя изводите, направени в атакуваното определение, че е налице това обосновано подозрение в голяма степен на съпричастност за това именно исканото лице да е автор на деянието, предмет на обвинението, с оглед събраните към настоящия момент доказателства.

В тази насока първоинстанционният съд е изложил достатъчни и убедителни съображения, които настоящата инстанция напълно споделя, предвид гласните и писмени доказателства, събрани по съответния ред в НПК.

Напълно законосъобразен е и изводът, че съществува реална опасност обвиняемият да се укрие или да извърши престъпление. В тази насока не могат да бъдат пренебрегнати категоричните данни за богато съдебно минало, така също и фактът, че В. К. е напуснал пределите на страната и спрямо него вече е била издадена ЕЗА, във връзка с която е бил задържан във *, макар и да е отказано нейното изпълнение, поради посочената по-горе причина.

Поради това и напълно правилно Пловдивският окръжен съд е приел, че исканото лице е било известно, че спрямо него е било повдигнато обвинение, по реда, предвиден в процесуалния закон в България – чл. 206 вр. чл. 269 ал. 3 т. 4 НПК, и въпреки това той не се е завърнал в страната.

От приложените по делото доказателства действително може да се направи извод за наличие на законосъобразност и пропорционалност на издаването на ЕЗА по смисъла, регламентиран в чл. 597 от Споразумението за търговия и сътрудничество между Европейския съюз и *. Както беше посочено по-горе, в конкретния случай е спазено изискването по чл. 36 ЗЕЕЗА, според който ЕЗА се издава за лица, извършили деяния, които се наказват съгласно правото на издаващата държава, с лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане не по-малко от четири месеца, или друго по-тежко наказание. Спазено е и изискването по чл. 599 т.1 от Споразумението за сътрудничество. В тази насока първоинстанционният съд с основание е посочил, че не могат да бъдат игнорирани начинът и механизмът на деянието, в които исканото лице е обвинено, високата степен на обществена опасност и тежестта на предвидената санкция, вкл. и обстоятелството, че В. К. се е укрил от правоохранителните и правозащитни органи в България, а така също е

налице и реална опасност от извършване на престъпление.

С основание е преценено, че с представената към националната заповед за задържане /постановление/ е приложен и проект на ЕЗА, който отговаря като форма и съдържание на изискванията, регламентирани в хипотезата на чл. 37 ЗЕЕЗА. Няма никаква пречка да бъде разрешено нейното издаване, като по този начин същата ще съответства на изискването да има санкция от съдебен орган по смисъла на дефинитивната норма на чл. 598 б. Б от Споразумението за търговия и сътрудничество.

С оглед на изложеното по-горе Пловдивският апелативен съд счита, че законосъобразно е потвърдено издаването на национална заповед за задържане по отношение на В. М. К. и е разрешено издаването на ЕЗА по ДП № 44/2001 г. по описа на *.

Предвид изложеното съдът и

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 11/05.01.2024 г., постановено по ч.н.д. № 2582/2023 г. на Окръжен съд Пловдив.

Заседанието се закри в 10.46 часа.

Протоколът се изготви в с.з.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____